

Sygn. akt IIKp 1013/16/S

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, II Wydział
Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Sikora

Protokolant: Marzena Wójtowicz – protokolant

w obecności Prokuratora:-----

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r. na posiedzeniu

w sprawie o przestępstwo z art. 256 par 1 k.k.

na skutek zażalenia podmiotu zawiadamiającego o przestępstwie
Stowarzyszenie Romów w Polsce z dnia 17 października 2016 r.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Krakowa –
Śródmieścia Zachód z dnia 28 września 2016 r. do sygn. PR 5 Ds.
860.2016 w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa

na zasadzie art. 306 par 1 k.p.k., 329 par 1 k.p.k., 330 par. 1 k.p.k., 437
par 1 k.p.k.

postanowił:

I. uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Prokuraturze
Rejonowej dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie do dalszego
prowadzenia;

II. na podstawie art. 98 § 2 k.p.k. odroczyć sporządzenie uzasadnienia
postanowienia na czas 7 dni z uwagi na zawilość sprawy.

Postanowienie jest prawomocne
i nie podlega zaskarżeniu

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza

Marzena Wójtowicz

Sygn. akt IIKp 1013/16/S

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 30 listopada 2016 r.

Postanowieniem z dnia 28 września 2016 r. do sygn. PR 5 Ds. 860.2016 Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Krakowa – Śródmieścia Zachód odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie *„publicznego nawoływania w dniu 24 sierpnia 2016 r. w Krakowie za pośrednictwem serwisu internetowego gazetakrakowska.pl do nienawiści na tle różnych etnicznych poprzez zamieszczenie materiału prasowego wskazującego na romskie pochodzenie sprawców kradzieży”* tj. o przestępstwo z art. 256 par 1 k.k. – na zasadzie art. 17 par 1 pkt. 2 k.p.k. – wobec stwierdzenia braku realizacji znamion typu czynu zabronionego.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł podmiot zawiadamiający o przestępstwie.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne i musiało doprowadzić do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Słusznie wskazuje autor zażalenia, iż należy rozważyć, czy zachowanie objęte postępowaniem nie może realizować znamion typu czynu zabronionego z art. 257 k.k.

Odpowiedzialności karnej określonej w art. 257 k.k. podlega między innymi ten, kto publicznie znieważa grupę ludności z powodu jej przynależności narodowej. Należy wskazać, że zrealizowanie znamion

przestępstwa jak wyżej jest oczywiście możliwe poprzez zamieszczenie treści szkalujących bezpośrednio określoną narodowość – właśnie ze względu na pochodzenie etniczne czy narodowe, ale także wówczas kiedy publicznie zostaje zamieszczona treść pozornie neutralna, która w powiązaniu z prezentacją określonej narodowości – ma na celu wywołać u odbiorcy treści przekonanie o negatywnych cechach dotyczących całej narodowości o której mowa, wywołanie negatywnego odbioru określonego narodu u odbiorcy prezentowanych treści. W artykule objętym postępowaniem, w kontekście domniemanego (na chwilę pisania artykułu, albowiem brak informacji co do treści zapadłego orzeczenia karnego w sprawie) przestępstwa kradzieży zamieszczono pozornie neutralną informację dotyczącą narodowości sprawców kradzieży, informując, iż mają pochodzenie romskie. Powyższa informacja o tyle powinna być przedmiotem zainteresowania w kontekście przestępstwa z art. 257 k.k., że we wzmiankowanym artykule brak np. informacji co do obywatelstwa sprawców. Pojawia się więc wątpliwości po co i w jakim celu autor artykułów zamieścił informację o pochodzeniu narodowym/ etnicznym domniemanych sprawców, **dlaczego zaś nie informował w materiale prasowym np. o obywatelstwie w/w.** Powyższa dowolność w zakresie udzielanych informacji musi zostać wyjaśniona w kontekście art. 257 k.k. albowiem treść przekazu informacyjnego łączącego narodowość sprawców z przestępstwem kradzieży może mieć na celu utrwalenia przekonania, że dokonywanie przestępstw określonego typu ma jakiś związek z narodowością, zaś przekazanie informacji o narodowości ma w tym przypadku znaczenie zasadnicze. Wydaje się, że autor materiału prasowego, skoro informował o narodowości domniemanych sprawców,

winien zadać sobie trud ustalenia także choćby ich obywatelstwa – celem przekazania pełnego obrazu zaistniałej sytuacji.

W toku prowadzenia postępowania, organ prowadzący postępowanie winien przesłuchać w charakterze świadka autora materiału prasowego, celem wyjaśnienia wątpliwości jak wyżej – zwłaszcza w zakresie ustalenia, z jakiego powodu autor materiału prasowego zamieścił informacje o narodowości sprawców a nie o obywatelstwie i co taki zabieg miał na celu.

Po wykonaniu czynności jak wyżej prowadzący postępowanie podejmie decyzję co do losów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza

Małgorzata Wójtowicz